

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 20027

гр. София, 21.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в закрито заседание на 21.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

като разгледа дело номер **3767** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.

Делото е образувано по жалба на Д. Г. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], бул. Ц. Б. III, 124 Б, ет.2, ап.6, чрез адв. П. Б., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-001154 от 25.02.2025г, издадена от полицейски инспектор в отдел Пътна полиция при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане.

В жалбата съдът е сезиран с отделно искане да не бъде допускано предварително изпълнение на заповедта и СУМПС на жалбоподателя да бъде върнато до произнасяне по същество по спора, което съдът е приел за искане с правно основание чл. 166, ал.4, вр. ал. 2 от АПК.

След изпълнение на указанията на съда за отстраняване нередовности по жалбата - представяне документ за внасяне на държавна такса и пълномощно и след като се запозна с доказателствата по административната преписка, съдът е дал указания на страните, а именно:

„УКАЗВА на жалбоподателя, в 7-дневен срок от получаване на съобщението и препис от настоящото разпореждане да посочи основанията, на които иска спиране на предварителното изпълнение на заповедта, относими към разпоредбата на чл. 166, ал. 4, вр. 2 от АПК, която е със следното съдържание:"

Чл. 166. (2) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 39 от 2011 г.) При всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

...

(4) (Нова - ДВ, бр. 39 от 2011 г.) Допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2".

УКАЗВА на издателя на заповедта - полицейски инспектор в отдел Пътна полиция при СДВР, в три-дневен срок от получаване на разпореждането да представи по делото четливо копие на акта - АУАН № GA 1410950/24.02.2025г. и информация, дали към момента е решен въпроса с отговорността на жалбоподателя във връзка с издадения АУАН за нарушението по чл. 174, ал. 3 от АПК, както и дали към момента СУМПС се задържа въз основа на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-001154 от 25.02.2025г. или на друго основание“.

Издателят на заповедта е изпълнил указанията на съда и е представил справка, според която не е издадено наказателно постановление по АУАН № GA 1410950/24.02.2025г. за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, преписката е изпратена на СРП за образуване на дело по чл. 343б, ал. 1 от НК, предвид факта, че жалбоподателят е дал кръв за изследване и пробата е отчела положителен резултат 3,03 промила и към момента няма решение. Посочил е също, че СУМПС на жалбоподателя е иззето въз основа на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005124 от 17.09.2024г., връчена му на 25.02.2025г. и към момента се съхранява в ОПП-СДВР. Приложено е копие на тази заповед и се установява, че с нея за управление след употреба на алкохол - 2,61 промила алкохол, извършено на 17.09.2024г. на жалбоподателя е наложена още една ПАМ – отнемане на СУМПС до решаване на въпроса с отговорността му, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемането. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 24.02.2025г., когато му е връчена ЗППАМ, предмет на настоящото дело и акта, въз основа на който е издадена, с който реално е отнето неговото СУМПС.

Жалбоподателят не е изпълнил указанията на съда.

Като разгледа доказателствата по делото, съдът намира следното:

Срещу жалбоподателя е издаден АУАН № GA 1410950/24.02.2025г., с който му е иззето СУМПС. Заповедта е издадена за извършено на същата нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП - отказ да бъде тестван с техническо средство за употреба на алкохол, констатирано и описано в акта. Към 24.02.2025г. чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е със следното съдържание:

„(3) (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв“.

На 25.02.2025г. въз основа на акта е издадена обжалваната ЗППАМ, с която СУМПС на жалбоподателя е отнето до решаване на въпроса с отговорността му, но не повече от 18 месеца. Тя е връчена на 06.03.2026г. От талон за медицинско изследване 292079, протокол за медицинско изследване от 25.02.2025г. и протокол за химическо изследване 97/25.02.2025г. се установява, че жалбоподателят е дал проба от кръв за изследване и е установена концентрация на алкохол в кръвта му 3,3 на хиляда. Не е издадено наказателно постановление за нарушението по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, предмет на АУАН № GA 1410950/24.02.2025г. и за което е издадена обжалваната ЗППАМ 25-4332-001154/25.02.2025г. Преписката е изпратена на прокуратурата за започване на производство по чл. 343б НК. Към датата на деянието отказът на водач на МПС да се подложи на изследване за употреба на алкохол е било наказуемо в случаите на чл. 343б, ал. 6 и 7 НК(редакция – бр. 67/2023г.), която норма е било със следното съдържание:

„(6) (Нова - ДВ, бр. 67 от 2023 г.) Който управлява моторно превозно средство и откаже да му бъде извършена проверка по надлежния ред за установяване на употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, след като е бил наказван за някое от тези деяния по административен ред, се наказва с лишаване от свобода до шест месеца и с глоба от две хиляди лева.

(7) (Нова - ДВ, бр. 67 от 2023 г.) Деецът не се наказва, ако отказът по ал. 6 се дължи на независещи от него причини“.

В справката на жалбоподателя като водач на МПС няма данни да е наказван за отказ да бъде тестван за алкохол и наркотици, преди 24.02.2025г.

На датата на издаване на акта - 24.02.2025г., на жалбоподателя е връчена още една ЗППАМ № 25-4332-005124 от 17.09.2024г., с която за управление след употреба на алкохол - 2,61 промила алкохол в кръвта, извършено на 17.09.2024г. на жалбоподателя е наложена ПАМ – отнемане на СУМПС до решаване на въпроса с отговорността му, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемането, в случая от 24.02.2025г.

При тези данни, Съдът намира, че искането на жалбоподателя по чл. 166 от АПК за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ№ 25-4332-001154 от 25.02.2025г. е недопустимо, поради липсата на правен интерес.

За да е налице правен интерес от това искане, освен издадена ЗППАМ, следва тя да има предварително изпълнение към момента на искането. В случая това не е така.

С процесната ЗППАМ е постановено временно отнемане на СУМПС на жалбоподателя до решаване на въпроса с отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Тя има предварително изпълнение по силата на чл. 171, ал. 6 от ЗДвП, но то е ограничено или до решаване на въпроса с отговорността му за нарушението, описано в заповедта, или до изтичане на 18 месеца – което от двете събития настъпи първо. Въпросът за отговорността на жалбоподателя за деянието, извършено на 24.05.2025г. може да се реши или с издаване и влизане в сила на Наказателно постановление, с което той да бъде санкциониран по реда на ЗАНН за нарушението, описано в заповедта – нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, или с погасяване възможността на държавата да го санкционира за същото нарушение с изтичане на сроковете по чл. 34, ал. 2 или 3 от ЗАНН.

В случая на жалбоподателя не може да се търси наказателна отговорност по НК, тъй като деянието за което е образувано производството – отказ за тестване за наркотици и алкохол, в случаите в които лицето не е било наказвано по административен ред за подобно деяние, не е било престъпление към 24.02.2025г. - от събраните доказателства се установява, че жалбоподателят не е бил наказван по административен ред за нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП преди тази дата.

От събраните доказателства се установява и че на жалбоподателя не е издадено НП за констатираното по АУАН 1410905/24.02.2025г. нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Възможността да се издаде такова е погасена с изтичане на 6-месечен срок, считано от 24.02.2025г., т.е. на 24.08.2025г., съгласно чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, който гласи, че „образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта“.

От това следва, че въпросът с наказателната отговорност на жалбоподателя за нарушението по чл. 174, ал. 3 от ЗАНН е решен и след 24.08.2025г. той не може да бъде санкциониран за това деяние. Следователно, издадената ЗППАМ към момента вече не действа – няма предварително изпълнение и ако няма друго основание за задържане на СУМПС на жалбоподателя, то следва да му бъде върнато. В случая такова се сочи, това е връчената на 24.02.2025г. друга ЗППАМ № 25-4332-005124 от 17.09.2024г., с която за управление след употреба на алкохол - 2,61 промила

алкохол в кръвта, извършено на 17.09.2024г. на жалбоподателя е наложена ПАМ – отнемане на СУМПС до решаване на въпроса с отговорността му, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемането, в случая от 24.02.2025г. и която не е предмет а настоящото дело.

Т.е. към момента оспорената заповед № 25-4332-001154 от 25.02.2025г. е изчерпала своето предварително действие, поради решаване на въпроса за отговорността на жалбоподателя за нарушението за което е издадена по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Към момента тя няма предварително изпълнение. Следователно, той няма правен интерес да иска спирането на предварителното й изпълнение. Искането няма предмет и е недопустимо.

Отделен е въпросът за допустимостта на жалбата срещу самата ЗППАМ, която и към момента жалбоподателя има интерес да обжалва, доколкото признаването на незаконосъобразност на същата е основание за претендиране на вреди от действието на незаконосъобразен акт. И в тази връзка съдът е насрочил делото за разглеждане по същество в съдебно заседание.

Ето защо и на основание чл. 159, т. 3 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от ЗАНН на Д. Г. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], 124 Б, ет.2, ап.6, чрез адв. П. Б., за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-001154 от 25.02.2025г, издадена от полицейски инспектор в отдел Пътна полиция при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса с отговорността му, но за не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС с частна жалба в 7-дневен срок от уведомяване на страните.

Съдия: